

ПОЛ ВЕРЛЕН

СТРАХ

Част 0 от „Сатурничеки стихотворения“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*Природо, Всичко в тебе гнети: и тая зряла
златиста шир, и здрачът, започнал да звъни
от хлопки, и зората на хубавите дни,
и слънчевата слава, тържествено умряла.*

*Да не цениш изкуство — о, смях! — ни мисли, ни
Човек, ни храм античен, ни свята катедрала,
високо — в свода празен — духа си завъртяла;
с едно око да гледаш и радост, и злини...*

*Не вярвам вече в Бога, ни в мъдростта човешка —
отрекох ги, забравих; а леката насмешка
и Любовта — не ми се и мисли днес за тях.*

*Люлян от всеки прилив и отлив — както брига,
безсилен да живее, смъртта презрял от страх,
за гибелната драма платна духът ми вдига...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.